

Publicerad 2014-10-05 15:59 av Röda Sam

guldfiskmomentum

I.

du ser mig genom persiennerna och jag ligger på sängen och du knackar, jag öppnar alltid för dig
jag har inget att säga så jag går tillbaka till sängen, du sätter dig på kanten, säger inget
stryker min rygg som vore jag din katt, jag säger inget, guldfiskmomentum
så häver du dig upp i sängen ryggen mot väggen, långa ben bildar 90 graders vinkel och drar mig till dig och
jag lägger huvudet i ditt knä, du håller min hand, säger inget
jag är så rädd för att bli galen tungan fastnar mot gommen, drar loss den med ett smackande ljud, den fastnar
snart igen
säger inget, guldfiskmomentum
jag bara stirrar, andas, blinkar inte, säger inget för nu tappas allt igen, nu spricker allt igen finns ändå inget
att säga om det här
din hand kramar min hårt, jag undrar om jag skrämmer dig med min apati
jag provar orden i mitt huvud men de når inte varken stämband eller tunga
läppar formar trevande mönster men jag förblir stum stum stum, varför kan jag inte tala? har jag till sist gått
över gränsen, tillslut uppfyllt tillräckligt många kriterier i dsm-5 för att få en alldeles egen diagnos,
trodde inte jag skulle hamna på selektiv mutism i alla fall, det är ett som är säkert
säger inget, du säger inget, jag försöker ge dig ord men lyckas bara kyssa dina knogar
du lyfter min hand till dina läppar och kysser tillbaks
jag lyckas viska till mig själv; "jag kan tala, jag kan prata, lalalalala" och hoppas du inte hör
vänder ansiktet mot din mage istället, vet att jag måste röra mig nu, säga något nu
hittar kattkraften och lyckas säga; "ska vi se en film"

vi har satt oss vid köksbordet och äter chips från valvakan, dom som blev kvar
nu ska du gå hem och jobba så du reser dig 190cm och säger
"ta hand om dig lilla katten" och rör vid min kind
"hejdå" viskar jag
som vore jag din egna katt

II.

i ett samtal som aldrig hände ligger vid bredvid varandra i en säng i en annan stad och det är sol ute,
vi har alla kläder på, det är som när vi precis blev kära fast du har samma frisyr som nu och dina ögon är
precis som dom alltid varit blå diamanter
du ler när du tittar på mig kanske inte förälskat men du är glad att vara med mig
och du frågar om jag fortfarande är kär i dig
"jag vet inte" säger jag. "jag har så svårt att skilja på romantisk kärlek och vänskapskärlek nu för tiden". jag
tittar på din mun
"jag vill ju kyssa dig nu" fortsätter jag och du tycker inte att jag är konstig som säger så,
"men jag vet inte om det är för att jag är kär eller för att det bara är meningen att det ska vara så, för när jag
fick kyssa dig var jag så lycklig, ja lycklig på ett sätt men så himla mycket ledsnare på ett annat, på ett sätt

mår jag mycket bättre nu men din kärlek var som den sötaste honung, den mest mjuka bomull, de starkast doftande vita och rosa liljor. jag älskade att älska dig och din kärlek var det finaste jag fått"

III.

som guldmynt tappar björken sina löv på marken och smälter samman, vägen hem till mig är stöpt av 24 karats guld och jag är kung av den här staden - här är allt möjligt och allt mitt

IV.

vi anländer till slottet och parkerar på en krattad grusplan, lyfter ut våra väskor
jag har smutsvita gympaskor och en oanständigt kort magtröja och eufori ända ut i toppen av mina fejk naglar
blir tilldelad en svit med mitt entourage min familj och jag slänger ifrån mig väskorna i det cirkelrunda tornrummet och jag vet att jag ÄGER det här stället,
dom gav mig versailles och fick bara galenskratt tillbaka,
galenskratt och utspilld margarita
så jag tar min bror i hand och vi springer, tokrusar, genom alla salar och rum, skrattar och slänger oss i lädersofforna, upp upp upp genom våningarna, genom spiraltrapporna
personalen tittar förundrat på oss när vi far fram så att kristallerna skakar
och vet att det var ett misstag att släppa in medelklassens ouppfostrade eufori i överklassens sakrala högsalar
maten vi får är för kungar och kaplaner,
jag låter den pocherade rödingen smälta mot tungan och ber om öl till maten istället för vin bara för att,
har baileys i kaffet, champagne i näven, dyr whiskey över smaklökarna och cigarrer delas ut runt omkring mig
galenskrattar och vet att
en dag ska allt detta vara mitt
på ett eller annat sätt

V.

om jag balanserar på den största stenen i ditt rum blir vi lika långa
vi vänder oss mot varandra och jag har mina händer på dina axlar som är som kanonkulor, verkligen, hur kan en ha sådana axlar?
hela du fascinerar mig, du är som
ingen annan jag mött
eller precis som alla andra män och pojkar jag brukar förälska mig i
när du drömmer rycker dina fingertoppar och dina fötter
och jag får stryka din rygg när du vilar
det är fint. sluta skrämmas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Röda Sam med Poeter.se id #28951 innehar upphovsrätten